

[Vagn Bro.]

gerne gøre et Par Bemærkninger af rent saglig Lovgivningsart og slutte med et Par politiske Bemærkninger.

I Tilknytning til hele den store Plan, den saakaldte Arbejdsplan til den stadig stigende Arbejdsløsheds Bekæmpelse, som den højtærede Statsminister har skitseret, en Plan, der ikke alene vil koste Landet store Summer, men som ogsaa vil omfatte en Række Arbejder, Udtørringsarbejder o. lign., der vel kan siges at have Interesse, men som dog vel ikke strengt taget er paakrævede i en saa pengeknapp Tid, tillader jeg mig for mit Vedkommende at henstille, at man først og fremmest tager fat paa de Arbejder, som er nødvendige og meget stærkt paakrævede.

Jeg tillader mig i saa Henseende at henvise til min udførlige Omtale under sidste Finanslovsdebat af et meget nødvendigt Kystsikringsarbejde ved Bogense Kirke og Kirkegaarden. Det er mig bekendt, at Sagen er blevet behandlet paa sædvanlig Maade, og der er blevet henvist til Nedsættelsen af en Landvæsenskommission. Jeg takker for hidtidig velvillig, om end formel Behandling af dette Spørgsmaal. Men som jeg sidst udviklede, drejer det sig her om en mere udvidet Plan, og jeg tillader mig endnu en Gang at henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at viderebehandle den omtalte Plan med Velvillie.

Thi, som jeg sidst anførte, staar man i den lille fynske Købstad overfor en Opgave, som Byen ikke tilnærmelsesvis selv kan løfte, ogsaa naar man tager Byens tidligere Storm- og Vandskadeofre i Betragtning. Tiderne er jo i allerhøjeste Grad trange for Erhvervslivet i mindre Byer, som jo i øvrigt overalt, og jeg henstiller derfor indtrængende, at man fortsat har Opmærksomheden henvendt paa dette for denne Købstad meget vigtige Spørgsmaal. Jeg ved, at den højtærede Kirkeminister paa et Besøg ved Selvsyn har gjort sig bekendt med de alvorlige Forhold derovre. Det er i Virkeligheden saadan, at en stærk Storm, som man før har set det paa de Egne, vil kunne have katastrofale Følger, og jeg tillader mig derfor at gentage denne Henstilling.

Ligeledes vil jeg gøre en Henstilling til den samme højtærede Minister, Ministeren for offentlige Arbejder, eller muligvis Finansministeren, i Anledning af, at der for Tiden verserer en Sag mellem Statens og de kommunale Myndigheder vedrørende en Fortolkning af Regulativet for Middelfart Havn. Saa vidt det er oplyst for mig, har der hid-

til af den private Færgefart mellem Middelfart og Snoghøj ikke været betalt nogen saadan Afgift, hverken en Afgift af hver Vogn, ej heller en Sum aarlig, saaledes som det er blevet ordnet andre Steder. Dette har vel oprindeligt haft sin Grund deri, at dette private Overfartsselskab er ret gammelt, og at det til en Begyndelse var meget vanskeligt stillet i økonomisk Henseende. Jeg skal erkende, at det sidste ikke længere er Tilfældet.

Men nu kræver man fra Middelfart Toldkammer efter Ordre fra Departementet for Told- og Forbrugsafgifter, at der fremtidig skal betales en Afgift af 1 Kr. 60 Ø. for hver Lastbil, der føres over med Færgerne mellem Middelfart og Snoghøj; det er i Anledning af en Fortolkning af § 42 i Reglementet for den paagældende Havn. En saadan Afgift vil, om den lægges over paa de motorkørende, ramme disse haardt, saaledes bl. a. Kolding Andelsslagteri, idet de fleste Svin fra Nordvestfyn føres til Slagteriet pr. Bil. Der føres i det hele taget 15 000—20 000 Lastvogne over med Middelfart—Snoghøj-Færgerne, saa det drejer sig ikke om Smaating.

Jeg skal ikke paa nærværende Tidspunkt uddybe denne Sag yderligere, saa meget mere som jeg ved, at den ikke staar overfor endelig Afgørelse, men Undersøgelse, og jeg skal for saa vidt udtale det Haab, at denne Undersøgelse vil vare fort et Stykke Tid endnu. Men jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede eller de højtærede Ministre, at Fortolkningen af den i sig selv tvivlsomme Paragraf i Regulativet bliver foretaget med størst mulig Hensyntagen til Tidens Vanskeligheder. I disse Tider, hvor Erhvervslivet ligger saa uhyre haardt, vil jeg mene, at det offentlige bør holde sig tilbage med at paalægge nye Byrder, og en Kendsgerning er det — om med Rette eller med Urette, er en Sag for sig —, at den paatænkte Afgift ikke hidtil er blevet afkrævet. Jeg henstiller derfor, at det forbliver herved, og det saa meget mere som det jo ikke varer ret lang Tid, inden hele dette Spørgsmaal falder bort, naar Lille Bælts Broen bliver brugbar for Trafik. Kan man ikke vente, henstiller jeg indtrængende, at der som et Led i Ordningen føres en saadan Forhandling mellem Parterne, at en Nyordning i hvert Fald ikke medfører øgede Udgifter for de i Forvejen tungt ramte Lastvognsejere eller motorkørende i det hele taget.

Endelig benytter jeg Lejligheden til igen at henlede den højtærede Regerings Opmærksomhed paa det tidligere, fra for-